

בס"ד. "יחידות" לברי־מצוה והוריהם שיחיו.

בלתי מוגה

בהוספה¹ על הברכות האמורות לעיל², שכמובן הכוונה בהם היא לכאו"א מישראל, ובפרט אלו הנוכחים כעת ביחד באותו ביהכנ"ס, ביהמ"ד ובית מעשים־טובים – יש ברכות מיוחדות, ביתר שאת וביתר עוז, להבאים להלן, שהם בני מצוה ובנות מצוה שנכנסים עתה או כבר נכנסו, למצוות, כלומר, שזכו לקיים את מצוות הקב"ה באופן ד"מצווה ועושה"³ –

שזה יהי' בהצלחה רבה ומופלגה, ובהתאם להאמור לעיל אודות השיעור חומש דיום הרביעי – שענינו "וכבשוה" – יפעלו ו"יקיימו" בחלקם בעולם והפעולה בכל ענינים אלו תהי' באופן דהליכה "מחיל אל חיל"⁴, ובקרב ממש יקייים בהם, בתוך כלל ישראל – "יראה אל אלקים בציון"⁴ – בארץ הקודש, ושם – בציון, בירושלים עיה"ק, ובהר הקודש ובעזרת בית המקדש,

וכל זה – תיכף ומיד, "ולא עיכבן אפילו כהרף עין"⁵, ומתוך שמחה וטוב לבב.

כמנהג ישראל – בודאי יתן כאו"א מכס, וכן הקרובים, נתניה מיוחדת לצדקה בקשר ליום הבר־מצוה, או הבת־מצוה, ונוסף ע"ז – יעשו את כאו"א מכס, בתוך כלל ישראל לשליח לתת לצדקה,

"וגדולה צדקה שמקרכת את הגאולה"⁶ ומקדימה אותה – שתהי' הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש, וכאמור – באופן ד"וכבשוה", "לכבוש" ולהקים את בית המקדש לו ית', ויקויים "ושכנתי בתוכם"⁷, בתוך כאו"א⁸, ועי"ז תהי' תיכף ומיד ממש הקמת "מקדש אדני־ינונו ידיך"⁹,

וגדולה צדקה שמקרכת ומזרזת כל ענינים אלו.

(1) בהבא לקמן – ראה גם לקו"ש ח"כ ע' 577
 (2) ביחידות הכללית לאורחים שיחיו.
 (3) קידושין לא, א. ושו"נ.
 (4) תהלים פד, ח.
 (5) מכילתא ופרש"י בא יב, מא.
 (6) ב"ב יו"ד, א. וראה תניא פל"ז.
 (7) תרומה כה, ח.
 (8) ראה אלשיך עה"פ. שלה"ט ט, א. ועוד.
 (9) בשלח טו, זי.

בס"ד. "יחידות" לחתנים וכלות שיחיו.

בלתי מוגה

יהי רצון¹ שיקויימו בכס כל הברכות האמורות ל"כתה" הראשונה, שכל הבאים אחרי נכללים בהן, וכן הברכות ל"כתה" השני – של בני ובנות מצוה, שהרי הנוכחים כאן כבר עומדים לייסד בנין עדי-עד על יסודי התורה והמצוה, היינו, שעברו כבר את הגיל דבר-מצוה או בת-מצוה, כנהוג בימינו אלו.

ונוסף ע"ז – ישנה ברכה מיוחדת לאלו העומדים לייסד בית בישראל, בנין עדי-עד על יסודי התורה והמצוה.

ומכיון שהחתן והכלה, וכן הוריהם והקרובים אליהם ינהגו כמנהג ישראל לתת לצדקה במיוחד בקשר לחתונה – ענין שנעשה "בנין עדי עד", דבר נצחי – תהי' זו הכנה קרובה שיקויים בפועל מ"ש בברכות הנישואין "מהרה ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים . . קול חתן וקול כלה". וכן כל הפרטים והברכות שאומרים בשבע הברכות בעת החופה (שהם מתקנת אנשי כנסת הגדולה, וכבר נדפסו בסידורים כו').

ולפנ"ז – שההכנות לחתונה תהיינה בהצלחה, וע"פ היהדות והחסידות ("אין אן אידישן אופן און אַ חסידישן אופן") בתכלית השלימות, ויזכו לבנים ובנות עוסקים בתורה ובמצוותי, מתוך פרנסה בהרחבה, ובריאות הגוף ובריאות הנשמה גם יחד (כמזכר כמ"פ).

ועוד והוא העיקר – שע"י ההחלטות הטובות שלהם, כולל גם המצוה הכי גדולה של ייסוד בית בישראל על יסודי התומ"צ – ימהרו ויזרזו את הגאולה האמיתית והשלימה בקרוב ממש, "מהרה ישמע". ומכיון שלוקחים חלק חשוב בקירוב הגאולה, הר"ז גופא מוסיף עוד יותר בכל הברכות הנ"ל הן בהכנות לחתונה, הן בחתונה עצמה והן בשבעת ימי המשתה וכל משך ימי חייהם לאח"ז בבנין עדי-עד על יסודי התומ"צ ובנים ובנות עוסקים בתומ"צ, ובשורות טובות.

וכולם ביחד, עם הוריהם וכל המשתתפים בשמחתם, מתכוננים לקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש – בארצנו הקדושה, ובירושלים עיה"ק, ובהר הקודש ובהר הבית,

ומתוך שמחה וטוב לבב בכל הפרטים.

1) בהבא לקמן – ראה גם לקו"ש ח"כ ע' 575 ואילך. וש"נ.

בס"ד. "יחידות" לתלמידי הישיבות שיחיו.

בלתי מוגה

השי"ת יברך ויצליח את כאו"א מכם, בתוך כלל ישראל, שיקוימו בו כל הברכות האמורות לפני זה¹ שניתנו במיוחד לכאו"א העוסק בלימוד התורה כמפורש בקרא באריכות גדולה² – "אם בחוקותי תלכו וגו'", והרי פשוט הענין הוא דקאי ב"הליכה" דלימוד התורה, הליכה אמיתית שכוללת גם שקלא-וטריא, ועאכו"כ – כאשר כתוצאה מהשקו"ט באים "לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא"³, "דבר ה' זו הלכה"⁴.

ויהי רצון שיקויים בכם מ"ש הרמב"ם⁵ שהאריכות בתורה אודות היעודים הגשמיים היא כדי לפרסם ולהודיע שהקב"ה מבטיח ונותן לכל הלומד תורה את כל היעודים הגשמיים, כדי שיוכל ללמוד מתוך שמחה וטוב לבב ומתוך מנוחת הנפש ומנוחת הגוף,

ולרוסיף ללכת "מחיל אל חיל"⁶, ועד שמגיעים לסיום הכתוב – "יראה אל אלקים בציון", ששייכת במיוחד ללימוד התורה כמ"ש (בפסוק שאומרים בפסוקי "אתה הראת" בשמח"ת דאזלינן מיני') – "כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים"⁷, שממש תורה והוראה יוצאת לכל בני ישראל בכל הארצות בחו"ל וגם בא"י גופא, ובירושלים, החל מלשכת הגזית שבהר הבית, בסמיכות לביהמ"ק, שכמובן לימוד התורה שם הוא בתכלית השלימות, "לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא".

ולהעיר שהענין דפס"ד להלכה נוגע במיוחד לימינו אלו, לאחר שישנו פס"ד ברור של כמה פוסקים בישראל שמזה זמן רב "כלו כל הקיצין"⁸ והגאולה האמיתית והשלימה כבר מוכרחה לבוא.

ויהי רצון שכן יהי בפועל ויקויים היעוד⁹ "ואשיבה שופטין כבראשונה ויועצין כבתחילה" שבפשוט קאי על לימוד התורה.

וכאו"א שהקב"ה זיכה אותו לעסוק בלימוד התורה בשקו"ט ובפולפולא דאורייתא כו', ומתוך שמחה וטוב לבב – הרי הוא מזרז עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה לכאו"א מישראל, האנשים הנשים והטף.

(6) תהלים פד, ח.

(7) ישעי' ב, ג.

(8) סנהדרין צו, ב.

(9) ישעי' א, כו.

(1) ביחידות הכללית לאורחים שיחיו.

(2) ר"פ בחוקותי.

(3) יומא כו, א.

(4) שבת קלח, ב.

(5) הלי' תשובה רפ"ט.

ולהעיר שחלוקת עם ישראל לג' סוגים שייכת במיוחד לתורה "אוריאן תליתאי" שניתנה ל"עם תליתאי" ב"יומא תליתאי" כו', כמבואר בפרטיות במס' שבת¹⁰. – ולהעיר מהקשר של העסק בתורה למסכת שבת¹¹ – "דכולי עלמא בשבת ניתנה תורה"¹².

ויהי רצון, שע"י לימוד המסכת שבה הוא פרק "כלל גדול"¹³, יקויים בכאו"א מכם, בתוך כלל ישראל, ה"כלל גדול" ד"הבא לטהר מסייעין אותו"¹⁴, שהלימוד יהי' בסיוע של הקב"ה, ובפרט ש"לטהר" כולל גם לטהר אחרים, לפעול בחלקו בעולם ובדרך ממילא בכל העולם כולו.

ועוד ועיקר – שזוכים ללימוד התורה לשמה, ובדוקא, ללא כל טעמים אחרים, שיתוסף אצלכם בכל ענינים אלו, ובעיקר – בלימוד התורה לשמה, ובהצלחה רבה ומופלגה, ומתוך שמחה וטוב לבב.

וכל זה ימהר יותר את בואם של כאו"א מישראל וכלל ישראל לארצנו הקדושה, ושם – לירושלים עיר הקודש, ציון, ושם מוסיפים עוד יותר בהתמדה ושקידה בלימוד התורה, "כי מציון תצא תורה", הן באופן ד"דרוש וקבל שכר"¹⁵ ("מציון תצא תורה") והן באופן דפס"ד להלכה ("ודבר ה' מירושלים"),

ותיכף לאח"ז באים לתפילת "אב הרחמים" (כפי שאמרו זה-עתה בשמע"צ ובשמח"ת ג' פעמים) – שכל ענינים אלו יהיו בהצלחה רבה, ומזה – לנוסח ההקפות עצמן ועד להקפה השביעית, שלאחר סיומה בשמח"ת אין דבר חסר אלא מעשה בפועל, שיקויים בפועל "כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים" וכן סיום נוסח ההקפות "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד"¹⁶ ו"ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד"¹⁷ – בשמחה וטוב לבב.

(14) שבת קד, א.

(15) סוטה מד, א. וש"נ.

(16) ואתחנן ו, ד.

(17) פסחים נו, א.

(10) פה, א.

(11) שלמדו בתו"ת בשנת תש"נ (המו"ק?).

(12) שם פו, ב.

(13) פרק ז.